

ואחש כילים יזהירו בזהר הרקיע

מִאֲמָרֵי

שִׁירַת הַיּוֹם

מלוקטים מספר

הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ

עם פירוש הנפלא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

בעזרת השם יתברך

מֵאֲמָרֵי

נְשִׁירַת הַיָּם

מלוקטים מספר

הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ

עם ביאור הנפלא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

המפרש כל מלה ומלה בדרך קל וקצר

מאת הגה"ק המקובל

רבי דניאל פריש זצוקלל"ה

היטיבה ה' לטובים

חוברת 'שירת הים' מוקדש
לזכות ולרפואת האשה החשובה והיקרה
רבת המעש ורודפת צדקה וחסד

מרת חוה צילה בת רבקה שתחי'

יהי רצון שתזכה לשפע בריאות הנפש ובריאות הגוף מתוך שמחה
ונחת, ותזכה לאורך ימים ושנים טובים ארוכים יחד עם בעלה החשוב
שליט"א ועם כל צאצאיהם שיחי' ויזכו לראות ביחד דורות ישרים
ומבורכים ונחת דקדושה מכל יו"ח עדי נזכה לכיאת גוא"צ בכ"א

לעילוי נשמת

הר"ר מיכאל ב"ר זלמן דוד וחיה זצ"ל

מרת רות בת"ר יצחק וחיה זצ"ל

הר"ר חיים שלום ב"ר אורי שבתאי זצ"ל

מרת רבקה ע"ה בת מיכאל הכהן ודבורה זצ"ל

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

זה אלי ואנוהו

איתא (פסטה ל' ע"ב) דרש רבי יוסי הגלילי בשעה שעלו ישראל מן הים נתנו עיניהם לומר שירה וכיצד אמרו שירה עולל מוטל על ברכי אמו ותינוק יונק משדי אמו **כיון שראו את השכינה** עולל הגביה צוארו ותינוק שמט דד מפיו ואמרו **זה אלי ואנוהו** שנאמר מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, היה רבי מאיר אומר מגין שאפילו עוברים שבמעיי אמן אמרו שירה שנאמר במקהלות ברכו אלהי"ם ה' ממקור ישראל, ופירש"י במקהלות כשנקהלו על הים, ממקור, אף אותם שבמקור.

ובספר הק' מאור ושמש (בשלה ד"ה וירא ישראל) כתב בתוך הדברים: הנה על ידי שירה בא השמחה, **מי שהוא בשמחה מזמור ומשבה** אבל מי שהוא בבחינת יראה ובפרט יראה גדולה אשר נופל על אדם פחד ואימה, בודאי זה האדם אינו יכול לומר שירה כי **שירה הוא רק מחמת אהבה ושמחה** וישראל באותה שעה על הים היו בבחינת יראה כמו שנאמר ויראו העם את ה', על כן בודאי לא היו יכולים לומר שירה כי לא היה להם השמחה רק היו משתוקקים שעתיד להם עולם האהבה והשמחה ואז יאמרו השירה באהבה ושמחה **ובזכות האמונה הזאת זכו מיד לבא למדרגת אהבה** ואמרו מיד שירה, וזהו **תשורי מראש אמונה** בזכות האמונה שהאמינו בה' שיבואו להם למדרגת אהבה באו מיד למדרגת אהבה ואמרו מיד שירה.

ובספר בית אהרן להר"ק מקארלין זי"ע (בשלה דף ס' ט"א) העלה בהאי לישנא: **ישראל הם במדרגה גדולה יותר מהמלאכים** כי המלאכים הם בחינת עבד כי אין להם רק מה שמצוין אותם ונקראים עומדים, אבל **ישראל הם בחינת בן שהם הולכים תמיד למעלה למעלה** ע"י עשיות שלהם ונקראים מהלכים כמ"ש ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה, ופרש"י שאין להם קפיצין שאינם יכולים לקפוץ למעלה ממדרגתם כלל, אבל ישראל נקראים הולכים כי **ע"פ התורה והמצות שהם מקיימים הולכים ממדרגה למדרגה** עד שנקראים בנים למקום, ואמרו על הים זה **אלי ואנוהו** שאעשה לו דירה לדור בתוכה כדמיתרגם ואבני ליה מקדש, ומה היא הבית של הקב"ה, הלא כתיב השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, רק **באמת עיקר הדירה שלו בתחתונים, ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם** בתוכו לא נאמר אלא בתוכם ע"י היראה וראת ה' היא אוצרו נעשים בנים למקום ויכולים לעלות למדרגה יותר גבוה מהמלאכים, ועז"ז נאמר במקהלות ברכו אלהי"ם ה' ממקור ישראל, כפי ששמעתי מא"א אדמו"ר זצ"ל **שישראל מתברכים ממקור ומשיגים בשם מה שאין המלאכים יכולין להשיג**, ולזה שירת ישראל קודם לשיר של המלאכים. השי"ת יזכינו לזה אמן ואמן.

יד שבט תשע"ט, יומא דהילולא הי"ד

של מורינו הגה"צ בעל מתוק מדבש וצוק"ל

מכון "מתוק מדבש"

הקב"ה הראה לישראל את שרו של מצרים יורד מגדולתו

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל וְגו', וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
מִצְרַיִם מֵת, הַהוּא שְׁלֹטָנָא מְמָנָא דְּמִצְרָאִי אַחְמִי לֹון
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֶעְבֵּר לִיה בְּנִהָר דִּינִיור דִּהְוָה בְּשַׁפְתָּא דִּימָא
רְבָא, מֵת, מְאִי טַעְמָא מֵת, כְּמָה דְּאוֹקְמוּה דְּאֶעְבְּרוּ לִיה מֵהָהוּא
שְׁלֹטְנוּתָא דִּילִיה.

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְגו', רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הֵכָא
אַשְׁתָּלִים יָדָא וְכֻלְהוּ אֶצְבָּעֵן, וְאַשְׁתָּלִים יָדָא דְּאַתְפָּלִיל

מתוך מדבש

מאמר "הקב"ה הראה לישראל את שרו של מצרים יורד מגדולתו",
בו יבואר ענין המיתה במלאכים, שפירשו רז"ל שכאשר העבירו את
המלאך מממשלתו נחשב לו כמיתה.

(מקור המאמר צוהר פר' בשלח דף נב ע"ב, ונציאורינו ככך ה עמ' תקפ)

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל וְגו' וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת פִּירוּשׁוֹ הַהוּא שְׁלֹטָנָא מְמָנָא דְּמִצְרָאִי אַחְמִי לֹון קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּאֶעְבֵּר לִיה בְּנִהָר דִּינִיור דִּהְוָה בְּשַׁפְתָּא דִּימָא רְבָא הַקב"ה
הִרְאָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַמוֹשֵׁל הָעֵלְיוֹן הַמְמוּנָה שֶׁל מִצְרַיִם שֶׁהֻעֵבֵר אוֹתוֹ בְּנִהָר דִּינִיור
שֶׁהִיָּה בְּשַׁפְתֵּי יָם הַגְּדוֹל שֶׁהוּא סוּד מַלְכוּת, שָׁבוּ מֵעֲבִירִים אֶת שְׂרֵי מַעְלָה
כְּשִׁמוּרִידִים אוֹתָם מִגְּדוּלָתָם, וְעִי' הוֹסֵר מִמְּמִשְׁלָתוֹ וְנִדְמָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁמָת, וּמִפְּרָשׁ
מֵת, מְאִי טַעְמָא מֵת לְמָה כָּתוּב מֵת הָלָא אֵין מִיתָה בְּמַלְאָכִים, וּמִתְרַץ כְּמָה
דְּאוֹקְמוּה דְּאֶעְבְּרוּ לִיה מֵהָהוּא שְׁלֹטְנוּתָא דִּילִיה כְּמוֹ שֶׁפִּירְשׁוּ חז"ל
שֶׁהֻעֵבֵרוּ אוֹתוֹ מִמְּמִשְׁלָתוֹ שֶׁנִּחְשַׁב לוֹ כְּמִיתָה.

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְגו', רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, הֵכָא אַשְׁתָּלִים
יָדָא וְכֻלְהוּ אֶצְבָּעֵן כֵּאֵן בְּקִרְיעַת יָם סוּף נִשְׁלַמָּה יָד הַשְּׁמָאֲלִית עִם כָּל

בֵּיה בִּימִינָא, דְּהָכִי תַנִּינָן כָּלָא בִּימִינָא אַתְּפִלִּיל, וּבִימִינָא תִלְיָא, הָדָא
הוּא דְכֶתִיב יְמִינָךְ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בְּפֶתַח יְמִינָךְ יְהו"ה תִּרְעֵץ אוֹיֵב.

יעקב אבינו ראה כל הנסים שבים סוף

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הֵהוּא סָבָא דְנִחַת עִם בְּנוֹי בְּגָלוּתָא, וְסָבִיל
עָלֶיהָ גָלוּתָא, וְאָעִיל לְבָנוֹי בְּגָלוּתָא, הוּא מְמֹשׁ חֲמָא כֹּל

מתוך מדבש

האצבעות, כי במכות מצרים היתה פועלת כל אצבע ואצבע מכה אחת כמ"ש
אצבע אלהי"ם היא, וכאן פעלה כף היד עם כל האצבעות, ומפרש וְאָשְׁתָּלִים
יָדָא דְאַתְּפִלִּיל בֵּיה בִּימִינָא וּנְשַׁלְמָה יַד הַשְּׁמַאלִית עַל יְדֵי שְׁנַכְלָלָה בִּימִין,
ושיעור הכתוב, את היד, שהיא השמאלית, הגדולה, פ"י שְׁנַכְלָלָה בִּימִין, דְּהָכִי
תַנִּינָן, כָּלָא בִּימִינָא אַתְּפִלִּיל וּבִימִינָא תִלְיָא כי הכל נכלל בימין והכל
תלוי בימין הָדָא הוּא דְכֶתִיב יְמִינָךְ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בְּפֶתַח יְמִינָךְ יְהו"ה
תִּרְעֵץ אוֹיֵב דהיינו הדין והגבורה שנקשרו בימין רעצו את האויב.

מאמר "יעקב אבינו ראה כל הנסים שבים סוף", יתבאר בו שהקב"ה
העלה את יעקב אבינו ע"ה מקברו, כדי שיראה הנקמות והגבורות שעשה
במצרים בגלל בניו.

(מקור המאמר צוהר פר' בשלח דף נג ע"א, ונציאורינו כך ה' עמ' תפסד - תפסה)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הֵהוּא סָבָא דְנִחַת עִם בְּנוֹי בְּגָלוּתָא יַעֲקֹב אֲבִינוּ הֶזְקֵן
שִׁירָד עִם בְּנוֹי בְּגָלוּת, וְסָבִיל עָלֶיהָ גָלוּתָא וְסָבִיל וְקָבֵל עַל עֲצָמוֹ עוֹל
הַגְלוּת, וְאָעִיל לְבָנוֹי בְּגָלוּתָא וְהוּא הֵבִיא אֶת בְּנוֹי שִׁיִּסְבְּלוּ עוֹל הַגְלוּת, ר"ל
שִׁיעֲצָם שִׁיקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם עוֹל הַגְלוּת כְּדִי לִפְרוֹעַ הַשְּׁטֵר חוֹב שֶׁל גֵּר יִהְיֶה זֶרֶךְ
בְּאַרְץ לֹא לָהֶם וְעִבְדוּם וְעָנוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, מִפְּנֵי זֶה הוּא מְמֹשׁ חֲמָא
כֹּל אֵינֻן נֹקְמִין וְכֹל גְּבוּרָאן דְּעָבַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם הוּא

אֵינוֹן נִזְקָמִין וְכָל גְּבוּרָאֵן דְּעִבְד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרִים, הָדָא
הוּא דְכָתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סָלִיק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהָאֵי סְבָא, וְאָמַר
לִיה קוּם חָמִי בְּנִיךְ דְּנִפְקִין מִגּוֹ עֲמָא תְּקִיפָא, קוּם חָמִי
גְּבוּרָן דְּעִבְדִּית בְּגִין בְּנִיךְ בְּמִצְרִים.

אדון הנביאים

אֲזַ יֵשִׁיר מֹשֶׁה, רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (ירמיה א ה) בְּטָרִם אֶצְרֶךְ בְּבִטָּן

מתוך מדבש

מִמֶּשׁ קָם לַתַּחֲיָה וְרָאָה כָּל אוֹתָם הַנִּקְמוֹת שַׁעֲשָׂה הַקִּבָּה לַפְרַעָה וּלְעַמּוֹ וְכָל
הַגְּבוּרוֹת שַׁעֲשָׂה לְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל
מִמֶּשׁ הֵינִי יַעֲקֹב אֲבִינוֹ הַנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל, וּמִשִּׁכּ וַיִּירָאוּ הָעַם הֵינִי עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סָלִיק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהָאֵי סְבָא וְאָמַר לִיה קוּם
חָמִי בְּנִיךְ דְּנִפְקִין מִגּוֹ עֲמָא תְּקִיפָא הַעֲלָה הַקִּבָּה אֶת יַעֲקֹב הַזֶּקֶן
מִקְבְּרוֹ וְאָמַר לוֹ קוּם וְרָאָה אֶת בְּנִיךְ הַיּוֹצֵאִים מִתּוֹךְ עַם חֲזָק, קוּם חָמִי גְּבוּרָן
דְּעִבְדִּית בְּגִין בְּנִיךְ בְּמִצְרַיִם קוּם וְרָאָה הַגְּבוּרוֹת שַׁעֲשִׁיתִי בְּשִׁבְלִי בְּנִיךְ בְּמִצְרַיִם.

מֵאמַר "אֲדוֹן הַנְּבִיאִים", בּו יְבוֹאֵר שְׂמֵאֲהַבְתָּ הַשִּׁי"ת לְיִשְׂרָאֵל הַעֲמִיד לְהַם
רוּעָה נֶאֱמַן מֹשֶׁה רַבִּינוּ עִ"ה שְׂרָאָה אֶת הַנְּבוּאָה בְּאִמִּיתוּת וּבְהִירוּת, וְהִיא
יִסוּד וְרֹאשׁ הַנְּבוּאָה.

(מקור המאמר צוהר פר' נשלם דף נג ע"ב, וצנצאורינו כרך ה עמ' תקנ"א)

אֲזַ יֵשִׁיר מֹשֶׁה מֵאמַר הֵבֵא מְדַבֵּר בְּגִדּוּלַת מֹשֶׁה רַבִּינוּ, וּמִפְרֵשׁ מֵהִיכָן קִיבַל
כַּח לְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרוֹת, וּפְתַח בְּמִלִּים אֲזַ יֵשִׁיר מֹשֶׁה כְּדִי לְהַזְכִּיר שֵׁם
מֹשֶׁה רַבִּינוּ בְּמַעֲשֵׂה קִרְיַעַת יָם סוּף, וְעַל זֶה רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח בְּמָה שְׂאֵמַר

יִדְעֶתִיךָ וְגו', זָפָאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעִי
בְּהוּ יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר עַמִּין, וּמִסְגִּיאֹת רַחֲמֵימוֹתָא דִּרְחִים לְהוּ
אוֹקִים עֲלֵיהוּ נְבִיאָה דְקָשׁוּט, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאַתְעָר עֲלֵיהּ
רוּחָא קֳדִישָׁא יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי.

שירה זו יאמרו משה וישראל בתחיית המתים
יְשִׁיר, שָׁר מִבְּעֵי לִיה, אֶלָּא מְלָה דָּא תִּלְיָא וְאַשְׁלִים לְהֵהוּא

מתוך מדבש

הקב"ה לירמיהו הנביא בְּטָרָם אֶצְרֵךְ בְּבִטָן יִדְעֶתִיךָ וְגו' שלשון זה אמר
הקב"ה על משה רבינו כדלקמן, והקדים ואמר זָפָאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעִי בְּהוּ יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר עַמִּין אשרי חלקם של
ישראל שהקב"ה בחר בהם מצד רצונו הטוב יותר מכל שאר האומות, וּמִסְגִּיאֹת
רַחֲמֵימוֹתָא דִּרְחִים לְהוּ אוֹקִים עֲלֵיהוּ נְבִיאָה דְקָשׁוּט וְרַעֲיָא מְהִימְנָא
ומגודל האהבה שאהב אותם רצה שיהיה להם תמיד נביא המגיד דבריו ליעקב,
ולכן העמיד להם נביא אמת ורועה נאמן שהוא משה שראה את הנבואה באמיתות
ובהירות, וְאַתְעָר עֲלֵיהּ רוּחָא קֳדִישָׁא יִתִּיר מִכָּל שְׂאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי
והעיר עליו הקב"ה רוח הקודש יותר מכל שאר נביאי אמת, כי הוא היה יסוד
הנבואה ותחילת גלוי התורה, וכדי שלא יבא שום נביא ויסתור את דבריו הוסיף
לו הקב"ה מדרגת נבואה נוספת על כל נביאי העולם.

מאמר "שירה זו יאמרו משה וישראל בתחיית המתים", יתבאר בו
שלעתיד ירדו משה וישראל מרום מעלתם העליונה לקום ולחיות בגוף
כדי לראות הנסים והגבורות שעשה הקב"ה לישראל ולומר שירה זו.

(מקור המאמר זוהר פר' נשלם דף נד ע"א, וצנזאורינו כנך ה עמ' תקנ"ח)

יְשִׁיר למה כתוב לשון עתיד, **שָׁר מִבְּעֵי לִיה** היה צריך לומר שר בלשון

זִמְנָא, וְאַשְׁלִים לְזִמְנָא דְאַתִּי, דְּזִמְיִנִין יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָא שִׁירְתָּא
דָּא.

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דְּצִדִּיקָיָא קְדָמָי אָף עַל
גַּב דְּאַסְתָּלְקוּ בְּדִרְגִין עֲלָאִין דְּלַעֲיִלָא, וְאַתְקִשְׁרוּ בְּקִשּׁוּרָא
דְּצִרּוּרָא דְחִי, זִמְיִנִין כָּלְהוּ לְאַחֲיָא בְּגוּפָא, וּלְמַחְמֵי אֲתִיִּין וּגְבוּרִין
דְּקָא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וּלְמִימְר שִׁירְתָּא דָּא, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב אַז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

עבר, אֶלָּא מִלָּה דָּא תֵּלִיא וְאַשְׁלִים לְזִמְנָא דְאַתִּי (ס"ג ג"ח) אלא שירה
זו תלויה ותהיה נשלמת לעתיד לבא, דְּזִמְיִנִין יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָא שִׁירְתָּא דָּא
שעתידים ישראל לשבח שירה זו להקב"ה בתחיית המתים, כדאיתא במס' סנהדרין
(דף נ"א ע"ג), וז"ל תניא אמר רבי מאיר, מנין לתחיית המתים מן התורה, שנאמר
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה', שר לא נאמר אלא ישיר,
מכאן לתחיית המתים מן התורה.

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִכָּאן ממה שלמדנו שעתיד משה לקום בתחיית המתים
ולשיר שירה הזאת, אֲוִלִּיפְנָא דְּצִדִּיקָיָא קְדָמָי אָף עַל גַּב דְּאַסְתָּלְקוּ
בְּדִרְגִין עֲלָאִין דְּלַעֲיִלָא אנו למדים שהצדיקים הקדמונים אף על פי שנתעלו
במדרגות עליונות של מעלה שבעולם האצילות, וְאַתְקִשְׁרוּ בְּקִשּׁוּרָא דְּצִרּוּרָא
דְּחִי ונתקשרו בקשר של צרור החיים שהוא סוד המלכות [השכינה] שבה
נצירים כל החיים, ויותר טוב להם שלא ירדו עוד לעולם הזה להתלבש בגוף,
עכ"ז זִמְיִנִין כָּלְהוּ לְאַחֲיָא בְּגוּפָא עתידים כולם לחיות בגוף לעתיד לבא,
וּלְמַחְמֵי אֲתִיִּין וּגְבוּרִין דְּקָא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל ולראות
הנסים והגבורות שיעשה הקב"ה לישראל, וּלְמִימְר שִׁירְתָּא דָּא ולומר שירה
זו הָדָא הוּא דְכְּתִיב אַז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל היינו אחר תחיית המתים.

האומר שירה זו בכונה בכל יום יזכה לאומרה לעתיד לבא

את השירה הזאת ליהו"ה, שירתא דמטרוניתא לקדשא בריך
הוא, תנינן, כל בר נש דאמר שירתא דא בכל יומא ומכוון
בה, זכי למימרא לזמנא דאתי, דהא אית בה עלמא דעבר, ואית
בה עלמא דאתי, ואית בה קשרי מהימנותא, ואית בה יומי
דמלפא משיחא, ותלי עלה (נ"ב את לאעלא) כל אינון תושב־בְּחָן
אחרנין דקאמרי עלאי ותתאי.

מתוך מדבש

מאמר "האומר שירה זו בכונה בכל יום יזכה לאומרה לעתיד לבא",
בו יתבאר שהאומר שירה זו בכונה נחשב כאילו משורר אותה להקב"ה
במקום השכינה.

(מקור המאמר צהר פר' בשלח דף מד ע"ב, ונצי"לויטו ככך ה' עמ' תרל)

את השירה הזאת ליהו"ה מלת זאת שהיא מיותרת באה להורות שמש
ובני ישראל השיגו ברוח הקודש ושרו את שירתא דמטרוניתא לקדשא
ברוך הוא שירת השכינה הנקראת זאת להקב"ה. ומוסיף כי תנינן, כל בר
נש דאמר שירתא דא בכל יומא ומכוון בה למדנו שכל אדם שאומר
שירה זו בכל יום ומכוין בה, שאז נחשב כאילו הוא משורר אותה להקב"ה
במקום השכינה, כלומר כאילו השכינה מדברת מתוך גרונו, זכי למימרא לזמנא
דאתי הוא יזכה לאמרה לעתיד לבא דכתיב לאמר כדלקמן, דהא אית בה
עלמא דין (ה"ג הרמ"ק) כי יש בה שבחים על הנסים שעשה הקב"ה לישראל
בעולם הזה כמו הנסים של ים סוף, ואית בה עלמא דאתי ויש בה מעשיו
של הקב"ה שיעשה בעולם הבא בתחיית המתים, ואית בה קשרי מהימנותא
ויש בה קשרי ויחודי הספירות הנקראות אמונה, שעיי"ז יכולים בני ישראל
להתחזק בגלות, ואית בה יומי דמלפא משיחא ויש בה מעשיו של הקב"ה
שיעשה בימות המשיח. ומש"כ "את", לאעלא כל אינון תושב־בְּחָן אחרנין

משה וישראל ידעו בחכמתם לשבח לה' במקום השכינה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי אֲמַאי פְּתִיב מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָא מְטְרוֹנִיתָא בְּעֵינָא לְשַׁבְּחָא, אֲלָא זִכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דְּמִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל, דְּאֵינוּן הוּוּ יָדְעִין לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּא בְּגִין מְטְרוֹנִיתָא פְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דְּכָל הָהוּא חֵילָא וְגִבּוּרָה דִּילָה יִרְתָּא מִן מַלְכָּא.

מתוך מדבש

דְּקֶאָמְרִי עֲלָאי וְתַתָּאי בֵּא לְכָלוּל וּלְרִבּוּת אֵת כָּל שִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת הָאֲחֵרוֹת שְׁאוּמְרִים עֲלִינוּנִים וְתַחֲתוֹנִים שְׁכוּלָם כָּלוּלוֹת בְּשִׁירָה זו.

מאמר "משה וישראל ידעו בחכמתם לשבח לה' במקום השכינה", יבואר בו שהשירה הזאת היא שירת השכינה על שקיבלה הכח מהקב"ה להטביע את פרעה וחילו, ומפני טעם מיוחד אמרו ישראל השירה במקומה.

(מקור המאמר צהר פר' נשלח דף נד ע"ב, ונציאורינו כן ה' עמ' תרנ)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הִקְשָׁה אִי הָכִי אֲמַאי פְּתִיב מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָא מְטְרוֹנִיתָא בְּעֵינָא לְשַׁבְּחָא הִרִי הַשְׁכִּינָה בְּעֵצְמָה הִתְהָ צְרִיכָה לְשַׁבַּח וְלֹא מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִתְרַץ אֲלָא אִף עַל פִּי שְׁהַשִּׁירָה הַזֹּאת הִיָּה רֵאוּי שְׁתַּשׁוּרֵר אוֹתָהּ הַשְׁכִּינָה לְשַׁבַּח לְז"א [לְבַחֲנִית הַתַּפְאָרֶת] עַל כֹּחַ הַדִּין שֶׁקִּבְּלָה מִמֶּנּוּ, עַכ"ז זִכָּאָה חוֹלְקִיהוּן דְּמִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרִי חִלְקָם שֶׁל מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵו לִּמֶר שִׁירָה זו, דְּאֵינוּן הוּוּ יָדְעִין לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּא בְּגִין מְטְרוֹנִיתָא פְּדָקָא יָאוּת כִּי הֵם הִיוּ יוֹדְעִים בְּחִכְמָתָם לְשַׁבַּח לְמֶלֶךְ ב"ה כְּרֵאוּי בְּשִׁבִּיל הַשְׁכִּינָה, בְּגִין דְּכָל הָהוּא חֵילָא וְגִבּוּרָה דִּילָה יִרְתָּא מִן מַלְכָּא לְפִי שְׁכָל אוֹתוֹ הַכֹּחַ וְהַגְּבוּרָה שֶׁהִיָּה

השירה תאמר לדורי דורות

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, (דָּא הוּא) לְדָרֵי דָרִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְנַשִּׁי מִנֵּיהּ
לְעַלְמִין, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי לְהָאִי שִׁירְתָּא בְּהָאִי עֲלֵמָא,
זָכִי לָהּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי, וְזָכִי לְשִׁבְחָא בְּהָ בִּיּוּמֵי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא,
בְּחִדּוּתָא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָתִיב לֵאמֹר,
לֵאמֹר בְּהָ הוּא זְמַנָּא, לֵאמֹר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמַנָּא דְּשָׁרוּ יִשְׂרָאֵל

מתוך מדבש

להשכינה כדי להטביע פרעה וחילו, ירשה מן המלך ב"ה, לכן ראוי לשיר
ולשבח את המלך בשביל פעולת השכינה, והטעם שהשכינה בעצמה לא אמרה
השירה, לפי שהיתה פועלת דין בקריעת ים סוף, ואחר פעולת דין אין ראוי
לומר שירה, לכן שבחו ישראל במקומה.

מאמר "השירה תאמר לדורי דורות", יבואר בו ששירה זו לא תשכח
מישראל לעולם בעוה"ז ובעוה"ב, ובימות המשיח בעת שמחת השכינה
עם הקב"ה.

(מקור המאמר זוהר פר' נשלה דף נד ע"ג, וצנזאוריו כרך ה עמ' תרד - תרה)

וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר פִּירוּשׁוֹ לְדָרֵי דָרִין שִׁיאֲמָרוּ אוֹתָהּ לְדוּרֵי דוּרוֹת, בְּגִין דְּלֹא
יִתְנַשִּׁי מִנֵּיהּ לְעַלְמִין כִּי לֹא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, דְּכָל מֵאן דְּזָכִי
לְהָאִי שִׁירְתָּא בְּהָאִי עֲלֵמָא שְׁכָל מִי שְׁזוּכָה לֹמֵר שִׁירָה זֹו בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכִי
לָהּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי יִזְכָּה לֵאמֹרָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּעַת תַּחֲיִית הַמַּתִּים, וְזָכִי לְשִׁבְחָא
בְּהָ בִּיּוּמֵי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא בְּחִדּוּתָא דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְיִזְכָּה לִשְׁבַּח בְּהָ בִּימֹת הַמִּשִּׁיחַ בְּעַת שְׁתַּשְׁמַח כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל עִם הַקֶּבֶ"ה,
דְּכָתִיב לֵאמֹר שְׁפִירוּשׁוֹ לֵאמֹר, בְּהָ הוּא זְמַנָּא לֵאמֹרָה בְּעַת קְרִיעַת יַם סוּף,
לֵאמֹר, בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּזְמַנָּא דְּשָׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא לֵאמֹרָה בֶּאֱרֶץ

בְּאַרְעָא, לֵאמֹר בְּגִלוּתָא, לֵאמֹר בְּפוּרְקָנָא דְלֵהוֹן דִּישְׁרָאֵל, לֵאמֹר
לְעִלְמָא דְאַתִּי.

אַשִּׁירָה לִיהו"ה, נָשִׁיר מִבְּעֵי לִיה, מֵאִי אַשִּׁירָה, אֱלָא בְּגִין דְּהוּ
מְשַׁבְּחָן תּוֹשְׁבַּחְתָּא דְּמִטְרוּנִיתָא (בְּעוּ לְשַׁבְּחָא), לִיהו"ה
דָּא מְלָכָא קְדִישָׁא, פִּי גָאָה גָאָה, (כְּמָה) דְּסָלִיק וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי,
לְאַפְקָא בְּרָכָאן וְחִילִין וּגְבוּרָאן לְאַסְקָא בְּכִלָּא, פִּי גָאָה גָאָה,
גָּאָה בְּהֵאִי עֲלָמָא, גָּאָה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, פִּי גָאָה בְּהֵאִי זְמָנָא,
גָּאָה בְּגִין דִּיתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי בְּחִדּוּתָא שְׁלִימָתָא.

מתוק מדבש

ישראל בזמן ששכנו ישראל בארצם לבטח, לֵאמֹר, בְּגִלוּתָא לאמרה בגלות,
לֵאמֹר, בְּפוּרְקָנָא דְלֵהוֹן דִּישְׁרָאֵל לאמרה בעת גאולת ישראל, לֵאמֹר,
לְעִלְמָא דְאַתִּי לאמרה לעולם הבא בתחיית המתים.

אַשִּׁירָה לִיהו"ה מקשה נָשִׁיר מִבְּעֵי לִיה בלשון רבים כי כל ישראל שרו
את השירה יחד עם משה, מֵאִי אַשִּׁירָה למה כתוב בלשון יחיד,
ומתרץ אֱלָא בְּגִין דְּהוּ מְשַׁבְּחָן תּוֹשְׁבַּחְתָּא דְּמִטְרוּנִיתָא אלא לפי שישראל
היו שרים השירה שהשכינה משוררת להקב"ה, לכן להורות שהם משוררים
בעבורה והיא מדברת מתוך גרונם אמרו אשירה בלשון יחיד, לִיהו"ה, דָּא
מְלָכָא קְדִישָׁא זהו המלך הקדוש שהוא ז"א [בחנינת התפארת] שהשכינה שרה
את השירה אליו [וכו']. פִּי גָאָה גָאָה פירושו גָּאָה בְּהֵאִי עֲלָמָא גָּאָה
בְּעֲלָמָא דְאַתִּי שנתגאה ונתעלה הקב"ה בעולם הזה ויתעלה בעולם הבא. ועוד
פִּי גָאָה בְּהֵאִי זְמָנָא שנתעלה ונתקדש שמו בזמן של קריעת ים סוף, גָּאָה,
בְּגִין דִּיתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי בְּחִדּוּתָא שְׁלִימָתָא וזה גרם שיתעטר בעטרתו
בשמחה שלימה.

התגלות אלהו"ת

זֶה אֱלֹהִים וְאֱנֹוהוּ, דְּכָל יִשְׂרָאֵל חָמוּ עַל יָמָא מַה דְּלֹא חָמָא
יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָהּ, וְאִפִּילוּ אֵינוֹן עוֹבְרֵי דְבִמְעֵי אִמְהוֹן הָווּ
חָמָאן, וּמִשְׁבַּחַן לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכִלְהוּ הָווּ אִמְרִין זֶה
אֱלֹהִים וְאֱנֹוהוּ.

השכינה עוקרת את שרי האומות שלמעלה

בְּשַׁעְתָּא דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַעֵר קִרְבָּא בְּעִלְמָא, עֲלָאי וְתַתָּאי

מתוך מדבש

מאמר "התגלות אלהו"ת", בו יתבאר שענין הגילוי האלהי בקריעת ים
סוף היה כה גדול, שכל אחד מישראל ראה מה שלא ראה יחזקאל בנבואתו.

(מקור המאמר זוהר פר' נשלח דף נה ע"ב, ונציאורינו ככך ה' עמ' מרטו)

מִשְׁכַּח זֶה אֱלֹהִים וְאֱנֹוהוּ פִּירוּשׁוֹ דְּכָל יִשְׂרָאֵל חָמוּ עַל יָמָא מַה דְּלֹא
חָמָא יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָהּ שְׂכַל יִשְׂרָאֵל רָאוּ עַל הַיָּם הַתְּגִלּוֹת אֱלֹהִים מַה
שֶׁלֹּא רָאָה יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא בְּנְבוּאָהּ, וְאִפִּילוּ אֵינוֹן עוֹבְרֵי דְבִמְעֵי אִמְהוֹן הָווּ
חָמָאן וּמִשְׁבַּחַן לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאִפִּילוּ הַעוֹבְרִים שְׁבַמְעֵי אִמִּים הָיוּ רוֹאִים
וּמִשְׁבַּחִים לַהֲקַבְּהָ, וְכִלְהוּ הָווּ אִמְרִין וְכֻלָּם הָיוּ אוֹמְרִים זֶה אֱלֹהִים וְאֱנֹוהוּ.

מאמר "השכינה עוקרת את שרי האומות שלמעלה", יבואר בו שהשכינה
בעצמו ילחם בעתיד עם גוג ומגוג כמו שנלחם עם המצרים בים סוף.

(מקור המאמר זוהר פר' נשלח דף נו ע"א, ונציאורינו ככך ה' עמ' מרכג-מרכז)

בְּשַׁעְתָּא דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַעֵר קִרְבָּא בְּעִלְמָא בְּשַׁעֲהַ שְׁהַקְבָּהּ מַעוּרָר
מִלַּחְמָה בַּעוֹלָם, עֲלָאי וְתַתָּאי אֲתַעְקְרוּ מֵאֲתִרְיָהּ הַעֲלִיּוֹנִים

אֶתְעַקְרוּ מֵאֶתְרִיָּהּ כִּמָּה דְאוֹקִימָנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִרְכָּבוֹת
פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם, וְלִזְמָנָא דְאֵתִי זְמִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לֹאֲגָחָא קֶרְבָּא עֲלָאָה וְתִקְיָפָא בְּעַמְמָיָא, בְּגִין לְאוֹקְרָא שְׁמִיָּה,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (זכריה יד ג) וַיָּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם בְּיוֹם
הַלְחָמָם בְּיוֹם קֶרֶב, וְכְּתִיב (ישעיהל לז כג) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
וְנוֹדַעְתִּי וְגו'.

(מִרְכָּבוֹת פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם, כִּד אֶתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קֶרְבָּא, כְּדִין (ס"א אֶתְבְּרוּ) אֶתְעַרו דְּרָגִין עֲלָאִין וְדְרָגִין
תַּתָּאִין דִּלְתַּתָּא, וְכִדִּין מִרְכָּבוֹת פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם).

מתוך מדבש

והתחתונים שהם שרי מעלה ואומותיהם נעקרים ממקומם, כִּמָּה דְאוֹקִימָנָא
כמו שפירשנו שהמלכות [שהשכינה] עוקרת את השרים של מעלה ואז ממילא
נכנעות ואומותיהם שלמטה. (ה"ג הרמ"ק) וְלִזְמָנָא דְאֵתִי זְמִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לֹאֲגָחָא קֶרְבָּא עֲלָאָה וְתִקְיָפָא בְּעַמְמָיָא ולעתיד לבא עתיד הקב"ה
לבדו שלא על ידי המלכות [השכינה] לערוך מלחמה גדולה וחזקה בהעמים,
בְּגִין לְאוֹקְרָא שְׁמִיָּה כדי לכבד את שמו הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיָּצֵא יְהוָה
הוּא לבדו וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם בהמוני חילי גוג ומגוג להומם ולאבדם, בְּיוֹם
הַלְחָמָם בְּיוֹם קֶרֶב כמו שלחם עם המצרים ביום מלחמת ים סוף, וְכְּתִיב
במלחמת גוג ומגוג וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לעיני גוים רבים וידעו
כי אני ה'.

(המוקף כֵּלָן, חִילוֹ מוקף גֵּשׁ דְּפֹס מדפוסים הראשונים), וממשיך לפרש מִרְכָּבוֹת
פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בָּיָם פירושו כִּד אֶתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קֶרְבָּא
כשהקב"ה מעורר מלחמה בעולם, כְּדִין אֶתְעַרו דְּרָגִין עֲלָאִין אז מתעוררים
מדרגות העליונות שהם מלאכים העליונים להלחם נגד שרי מעלה של אומות
העולם, וְדְרָגִין תַּתָּאִין דִּלְתַּתָּא ומדרגות התחתונות שהם מלאכים שלמטה
מתעוררים להשחית ולנקום מאומות שלמטה, כענין שכתוב יִפְקֹד ה' עַל צֶבֶא

אֵין עוֹ פְּנִים אֵלֶּא הָאָדָם שִׁישׁ בּוֹ יִצְהָר

רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (מהללס עו י) רְאוּךְ מַיִם אֱלֹהִיִּם רְאוּךְ מַיִם יַחִילוּ וְגו', בְּשַׁעֲתָא דְעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יָמָא, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאָכָא דִּי מְמַנָּא עַל יָמָא, פְּלִיג מִימָךְ, אָמַר לִיה לְמָה, אָמַר לִיה בְּגִין דְּבְנֵי יַעֲבֹרוּן בְּגִוּוֹךְ, אָמַר לִיה פּוֹרְקָנָא

מתוק מדבש

המרום במרום, ועל מלכי האדמה על האדמה, ויְכַדִּין מְרַכְבּוֹת פְּרַעָה הם אומת המצרים של מטה, וְחִילוּ הם השרים של מעלה, כולם יִרְה בַּיָּם היינו בים העליון שהוא המלכות, ובים התחתון שבעולם הזה.

מאמר "אֵין עוֹ פְּנִים אֵלֶּא הָאָדָם שִׁישׁ בּוֹ יִצְהָר", בו יתבאר ענין המושא ומתן בין השי"ת לבין שרו של הים בדבר טביעת המצרים בים סוף.

(מקור המאמר צהר פר' נשלט דף נו ע"א, וצילורינו ככך ה עמ' תרכג-תרכד)

רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר לפרש מש"כ כשנגלה הקב"ה בים סוף רְאוּךְ מַיִם אֱלֹהִיִּם רְאוּךְ מַיִם יַחִילוּ וְגו' פירושו בְּשַׁעֲתָא דְעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יָמָא בשעה שעברו ישראל את ים סוף, או אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאָכָא דִּי מְמַנָּא עַל יָמָא, פְּלִיג מִימָךְ אמר הקב"ה למלאך הממונה על הים תחלק את מימך, אָמַר לִיה לְמָה שאל ממנו למה אחלק את מימי, אָמַר לִיה בְּגִין דְּבְנֵי יַעֲבֹרוּן בְּגִוּוֹךְ אמר לו כדי שבני יעברו בתוכך ולא המצרים, אָמַר לִיה שרו של ים פּוֹרְקָנָא דְקִיטְנָא קְשׁוּט (ה"ג, ומלך קיטנא פי' מדה) פי' גאולה זו של ישראל שיעברו בתוך הים ביבשה ולא ימותו היא גאולה של מדת אמת, אבל מֵאֵי שְׁנָא אֵלִין מְאֵלִין מה נשתנו אלו מאלו כלומר למה ימותו המצרים, הנה לא שיעזו שום נברא נגד בוראו שאין עוֹ פְּנִים אֵלֶּא הָאָדָם שִׁישׁ בּוֹ יִצְהָר בו יצר הרע, אלא שהמליץ טוב על מצרים שכמו שישראל ניצולים בלי זכותם כן גם

טֶסֶקָא דְקִינָטָא קְשׁוּט, מַאי שְׁנָא אֵלִין מַאֲלִין, אָמַר לִיה עַל
תְּנַאי דָּא עֲבָדִית לִימָא פִּד בְּרַאתִי עֲלִמָּא.

מָה עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעֲר גְּבוּרָתָא דִּילִיה וְאֲתַקְמָטוּ
מִיָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב רְאוּף מַיִם אֱלֹהִיִּם רְאוּף מַיִם
יַחֲלִילוּ, אָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְטוּל כָּל אֵינּוֹן אֲכָלוּסִין,
לְבַתֵּר אֲרַמִּי לֹון לְבַר, לְבַתֵּר חֲפִי יִמָּא עֲלִייהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
מִרְכָּבוֹת פְּרָעָה וַחֲלִילוּ יְרָה בֵּימ.

מתוק מדבש

המצרים ינצלו בלי זכותים, אָמַר לִיה הקב"ה לשרו של ים עַל תְּנַאי דָּא
עֲבָדִית לִימָא פִּד בְּרַאתִי עֲלִמָּא על תנאי זה עשיתי את הים כשבראתי את
העולם שיחלק בשעה זו לצורך ישראל ואחר כך יחזור לתקפו הראשון להטביע
את המצרים.

מָה עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה עֲשֶׂה הַקֶּבֶ"ה, אֲתַעֲר גְּבוּרָתָא דִּילִיה
וְאֲתַקְמָטוּ מִיָּא הַעִיר אֶת מַדַּת הַגְּבוּרָה שְׁלוּ וְנִקְמָטוּ וְנִקְרְשׁוּ הַמַּיִם, לֹא
בַּכַּח הַשֶּׁר הַמוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם אֵלָּא מִצַּד בְּרִיאָתָם מֵאֵת הַבוּרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
רְאוּף מַיִם "אֱלֹהִיִּם" כְּשִׂרְאוּ הַמַּיִם אֶת שֵׁם אֱלֹהִיִּם שֶׁהוּא כַּח הַגְּבוּרָה
שְׁלוּ, אִזּוּ רְאוּף מַיִם יַחֲלִילוּ כִּי רָאוּ שֶׁמִּצַּד שׁוֹרֶשֶׁם הֵם מַחֲוִיבִים לְהִיבָקֶע לְכֹן
מִיד נִבְקָעוּ לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אַחֵר כֵּךְ אָמַר לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִמַּר
הַקֶּבֶ"ה לְשִׁרְוֹ שֶׁל יָם, קְטוּל כָּל אֵינּוֹן אֲכָלוּסִין לְבַתֵּר אֲרַמִּי לֹון לְבַר
הַרוּג אֶת כָּל אֱלוֹ הַהִמּוֹנִים שֶׁל הַמִּצְרִיִּם וְאַחֵר כֵּךְ תִּשְׁלִיךְ אוֹתָם לַחוּץ כְּדִי שִׁירְאוּ
אוֹתָם יִשְׂרָאֵל מִתִּים עַל שִׁפְתֵּי הַיָּם, לְבַתֵּר אַחֵר שֶׁעֲשֶׂה שְׁרוֹ שֶׁל הַיָּם אֶת מֵאִמַּר
הַקֶּבֶ"ה, חֲפִי יִמָּא עֲלִייהוּ כִּסֵּה הַיָּם עֲלֵיהֶם הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִרְכָּבוֹת
פְּרָעָה וַחֲלִילוּ יְרָה בֵּימ מִשְׁמַע כֵּאֵן דְּסִבֵּר שֶׁחֲזָרוּ וְטַבְּעוּ בֵּימ.

בכח התורה נכנעים החיצונים

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, יְמִינָךְ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, דָּא אֹרִייתָא, וְעַל
 דָּא יְמִינָךְ יְהו"ה תִּרְעֵץ אֹיִב, דְּלִית מְלָה בְּעֵלְמָא דִּיתְבַּר
 חִילִּיהוֹן דְּעַמִּין, פֶּר בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַסְקִין בְּאֹרִייתָא, דְּכָל
 זְמַן דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַסְקִין בְּאֹרִייתָא, יְמִינָא אֶתְתַּקֵּף וְאַתְבַּר חִילָא
 וְתוּקָפָא דְּעַמִּין, וּבְגִינִי כֶּף אֹרִייתָא אֶתְקַרִּיאַת עֲזָא, כְּמָה דָּאֵת
 אָמַר (תהלים כט יא) יְהו"ה עֲזָא לְעַמּוֹ יִתֵּן.

מתוך מדבש

מאמר "בכח התורה נכנעים החיצונים", בו יבואר גודל כח העוסק בתורה שמגברת את כח הקדושה בעולם ומכנעת את הסט"א.

(מקור המאמר מהר פ"ר בשלח דף נח ע"א, וצ"לורינו כרך ה עמ' תרמח-תרמט)

רַבִּי חֵיִיא אָמַר מִש"כ יְמִינָךְ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, דָּא אֹרִייתָא זו התורה שניתנה בימין כמ"ש מימינו אש דת למו, וכתוב ותורת חסד על לשונה, והיינו תורה שבכתב שהיא מצד הימין, וְעַל דָּא יְמִינָךְ יְהו"ה תִּרְעֵץ אֹיִב כי התורה מגברת את כח הקדושה בעולם ומכנעת את החיצונים, ולכן הגוים הנאחזים בחיצונים הם נכנעים בכח התורה, דְּלִית מְלָה בְּעֵלְמָא דִּיתְבַּר חִילִּיהוֹן דְּעַמִּין כי אין דבר בעולם שישבור כחם של הגוים פֶּר בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַסְקִין בְּאֹרִייתָא רק בשעה שישאל עוסקים בתורה, דְּכָל זְמַן דִּישְׂרָאֵל מִתְּעַסְקִין בְּאֹרִייתָא כי כל זמן שישאל עוסקים בתורה, יְמִינָא אֶתְתַּקֵּף וְאַתְבַּר חִילָא וְתוּקָפָא דְּעַמִּין אז ימינו של הקב"ה מתחזק ונשבר הכח וחוזק של הגוים, וּבְגִינִי כֶּף אֹרִייתָא אֶתְקַרִּיאַת עֲזָא לכן נקראת התורה עוז פְּמָה דָּאֵת אָמַר יְהו"ה עֲזָא לְעַמּוֹ יִתֵּן והיינו התורה הנותנת כח ועוז אל הקדושה להכניע את החיצונים.

השירה נאמרה גם על זמן ימות המשיח

תָּא חֲזִי, שִׁירְתָּא דָּא אֶתְמַר עַל הָהוּא זְמַנָּא, וְעַל זְמַנָּא דְאִתִּי
 בְּיוֹמֵי דִיתְעַר מַלְכָּא מְשִׁיחָא, דְכָתִיב יְמִינָךְ יְהוֹ"ה תִּרְעֵץ
 אוֹיֵב, רַעְצָתָ לֹא כְתִיב, אֲלֵא תִרְעֵץ, מִה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא, (אִכְסָה 6)
 הַשִּׁיב אַחֲוֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב בְּהָהוּא זְמַנָּא, הִיא תִרְעֵץ אוֹיֵב
 לְזְמַנָּא דְאִתִּי, וְכֹלָא הֵכִי הוּא, תְּהָרוּס קָמִיד, הִרְסָתָ לֹא כְתִיב
 אֲלֵא תְהָרוּס, תִּשְׁלַח חֲרוֹנְךָ יֹאכְלֵמוּ פֶקֶשׁ, כֹּלָא לְזְמַנָּא דְאִתִּי.
 יְמִינָךְ יְהוֹ"ה נֶאֱדָרִי בִפְתָּ בְּזְמַנָּא דָּא בְּעֵלְמָא דִּין, יְמִינָךְ יְהוֹ"ה

מתוך מדבש

מאמר "השירה נאמרה גם על זמן ימות המשיח", יתבאר בו רמזי הפסוקים
 בשירה זו על זמני מלחמת גוג ומגוג, תחיית המתים וימות המשיח.

(מקור המאמר סהר פר' נשלם דף נו ע"ב, ונציאורינו ככך ה' עמ' תרלח - תרמ)

תָּא חֲזִי שִׁירְתָּא דָּא אֶתְמַר עַל הָהוּא זְמַנָּא בֵּא וּרְאָה כִּי שִׁירָה זֹו נִאמְרָה
 עַל זְמַן שֶׁל קְרִיעַת יָם סוּף, וְעַל זְמַנָּא דְאִתִּי בְּיוֹמֵי דִיתְעַר מַלְכָּא
 מְשִׁיחָא וְעַל לַעֲתִיד לְבֵא בְּיוֹם שִׁיתְעוּר מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דְכָתִיב יְמִינָךְ יְהוֹ"ה
 תִּרְעֵץ אוֹיֵב וּרְאִיהָ לְדַבֵּר כִּי רַעְצָתָ לְשׁוֹן עִבֵּר לֹא כְתִיב, אֲלֵא תִרְעֵץ שְׁהוּא
 לְשׁוֹן עֲתִיד לְהוֹרוֹת עַל זְמְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מִה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא מִה כְּתוּב
 בְּתַחֲלִילָה בַּעַת חוֹרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הַשִּׁיב אַחֲוֹר יְמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב בְּהָהוּא
 זְמַנָּא כִּי בּוֹמֵן הָהוּא לֹא לַחֵם עִמָּהֶם וְלֹא רַעַץ אוֹתָם, אֲבֵל הִיא תִרְעֵץ אוֹיֵב
 לְזְמַנָּא דְאִתִּי אוֹתָהּ הִימִין שְׁתַּחֲלִילָה הַשִּׁיב אַחֲוֹר הִיא תִרְעֵץ אוֹיֵב לַעֲתִיד לְבֵא,
 וְכֹלָא הֵכִי הוּא וְכֹל הַשִּׁירָה הִיא כַּךְ שְׁנֵאמְרָה עַל זְמַן קְרִיעַת יָם סוּף וְעַל
 זְמְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כִּי כְּתוּב תְּהָרוּס קָמִיד, הִרְסָתָ לֹא כְתִיב אֲלֵא
 תְהָרוּס, וְכֵן תִּשְׁלַח חֲרוֹנְךָ יֹאכְלֵמוּ פֶקֶשׁ, כֹּלָא לְזְמַנָּא דְאִתִּי הֵכֵל רְמוֹז
 גַּם עַל לַעֲתִיד לְבֵא.

ומפרש יְמִינָךְ יְהוֹ"ה נֶאֱדָרִי בִפְתָּ בְּזְמַנָּא דָּא בְּעֵלְמָא דִּין בּוֹמֵן קְרִיעַת

תִּרְעֵץ אוֹיֵב, בְּזִמְנָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, וּבִרְוֹב גְּאוֹנָה תִּהְרוֹס קָמִיד, לְבִיאת גּוֹג וּמִגּוֹג, תִּשְׁלַח חֲרוֹנָה יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ, לְתַחֲיית הַמֵּתִים, דְּכְתִיב (דניאל יב ג) וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל עָדְמַת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ, אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחֻרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זָכַאִין אֵינּוֹן דִּישְׁתַּאֲרוֹן בְּעֻלְמָא בְּהָהוּא זְמַנָּא, וּמֵאֵן אֵינּוֹן, תָּא חֲזִי לָא יִשְׁתַּאֲר מִבְּנֵי עֻלְמָא בַּר אֵינּוֹן גְּזִירִין, דְּקִבְּלוּ אֶת קִיָּמָא קִדִּישָׁא וְעָאֵלוּ בְּקִיָּמָא קִדִּישָׁא, בְּאֵינּוֹן תִּרִּין חוֹלְקִין כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא, וְהוּא נָטִיר לִיהָ לְהָהוּא קָיִים, וְלֹא עֵיילִיהָ בְּאַתֵּר דְּלֹא אַצְטְרִיף, אֵלִין אֵינּוֹן דִּישְׁתַּאֲרוֹן וְיִפְתָּבוֹן לְחַיֵּי עֻלְמָא.

מתוך מדבש

ים סוף, יְמִינָה יְהוּ"ה תִּרְעֵץ אוֹיֵב, בְּזִמְנָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא בּוֹזְמָנוּ שֶׁל מֶלֶךְ הַמֵּשִׁיחַ, וּבִרְוֹב גְּאוֹנָה תִּהְרוֹס קָמִיד, לְבִיאת גּוֹג וּמִגּוֹג זֶה נֹאמֵר עַל הַזְמָן שֶׁל מַלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, תִּשְׁלַח חֲרוֹנָה יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ, לְתַחֲיית הַמֵּתִים זֶה נֹאמֵר עַל הַזְמָן שֶׁל תַּחֲיית הַמֵּתִים דְּכְתִיב וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל עָדְמַת עֶפְרָיִם יִקְיָצוּ הַרְבֵּה מִן הַמֵּתִים יַעֲמְדוּ בַתְּחִיָּה, אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם חֶלֶק מֵהֶם יִקְיָצוּ לַחַיּוֹת חַיִּים נְעִימִים עַד עוֹלָם, וְהֵם הַצְדִּיקִים שְׁבָהֶם, וְאֵלֶּה לְחֻרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם וְחֶלֶק מֵהֶם יִקְיָצוּ לְסִבּוֹל חֲרָפָה וּבִזְיוֹן מִתְמִיד עַד עוֹלָם, וְהֵם הַרְשָׁעִים שְׁבָהֶם, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר תִּשְׁלַח חֲרוֹנָה יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זָכַאִין אֵינּוֹן דִּישְׁתַּאֲרוֹן בְּעֻלְמָא בְּהָהוּא זְמַנָּא אֲשֶׁרִי לֹאֻ שִׁישְׁאָרוּ בְּעוֹלָם בַּזְמָן שֶׁל תַּחֲיית הַמֵּתִים, וּמֵאֵן אֵינּוֹן וּמִי הֵם אֵלּוּ שִׁישְׁאָרוּ אַז, וְאִמַּר תָּא חֲזִי לָא יִשְׁתַּאֲר מִבְּנֵי עֻלְמָא בַּר אֵינּוֹן גְּזִירִין בֵּא וְרָאָה שְׁלֹא יִשְׁאָרוּ מִבְּנֵי הָעוֹלָם רַק אֵלּוּ שְׁנִימוֹלִים, דְּקִבְּלוּ אֶת קִיָּמָא קִדִּישָׁא וְעָאֵלוּ בְּקִיָּמָא קִדִּישָׁא בְּאֵינּוֹן תִּרִּין חוֹלְקִין כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא וְקִבְּלוּ אֶת בְּרִית קוֹדֶשׁ וּנְכַסּוּ בְּבְרִית קוֹדֶשׁ בְּשְׁנֵי חֲלָקִים בְּמִילָה וּפְרִיעָה, כְּמוֹ שֶׁפִּירְשְׁנוּ בְּסוּף פ' לך לך, וְהוּא נָטִיר לִיהָ לְהָהוּא קָיִים וְלֹא עֵיילִיהָ בְּאַתֵּר דְּלֹא

ישראל קיימים בזכות האבות

אָמַר אויב אַרדוֹף אַשיג אַחֲלֵק שָׁלֵל, אָמַר אויב, דאָ הָהוּא
מִמָּנָה רִבְרָבָה עַל מִצְרָאִי, בְּשַׁעֲתָא דְאַתִּיחִיב לִיה שְׁלֹטְנוּתָא
עַל יִשְׂרָאֵל, חָשִׁיב דִּישִׁיעִינֹן תַּחֲתוֹ שְׁלֹטְנִיָּה, אֵלָא דְדָכַר קִדְשָׁא
בְּרִיף הוּא טוֹרִי עֲלֵמָא דְהוּ מְגִינִין עַלִּיהוּ.

מתוק מדבש

אַצְטֵרִיךְ והוא שמר את ברית קודש ולא הכניסו במקום שאינו ראוי, דהיינו שלא טמאו ופגמו, **אַלֵּין אֵינוֹן דִּישְׁתְּאָרוֹן וִיכְתְּבוֹן לַחֵי עֲלָמָא** אלו הם שישארו ויכתבו לחיי עולם.

מאמר "ישראל קיימים בזכות האבות", יתבאר בו ענין קטרוג שרי האומות על ישראל בכל עת והקב"ה מצילנו מידם, וע"ז אמר משה רבינו ע"ה מי כמוכה באלים ה'.

(מקור המאמר בזהר פר' בשלח דף נח ע"ב, וצביאורינו כרך ה עמ' תרג - תרנד)

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלַל מִשִּׁכַּ אֲמַר אוֹיֵב, דָּא הֵהוּא
מִמָּנָא רַבְרָבָא עַל מַצְרָאֵי זְהוּ הַמְמוֹנָה הַגְדוֹל עַל מִצְרִים שֶׁהִיא רֹאשׁ
לְכָל הַשְּׂרִים, בְּשַׁעֲתָא דְאַתֵּיהִיב לִיהּ שְׁלֹטְנוּתָא עַל יִשְׂרָאֵל חָשִׁיב
דִּישְׁיַצִּינוּן תַּחַת שְׁלֹטְנִיהּ בְּשַׁעֲתָא שְׁנִיתָנָה לוֹ הַמְמַשְׁלָה עַל יִשְׂרָאֵל חָשִׁיב
שִׁיכְלוּ וּישְׁמְדוּ תַּחַת מַמְשִׁלְתּוֹ, אָלָא דְרַבְרָב קִדְשָׁא בְּרִין הוּא טוֹרֵי עַלְמָא
דְּהוּ מְגִינִין עַלִּיהּ אֵלָא שׁוֹכֵר הַקְּב"ה אֶת זְכוּת הָאֲבוֹת שֶׁהֵם הֵרִי עוֹלָם
שׁוֹכֹתָם הִתָּה מִגַּנֵּת עֲלֵיהֶם, וְאַלמֵלִי נִתְעַכְּבוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרִים ת' שָׁנָה הִיא עוֹלָה
בִּיד הַמְמוֹנָה לְכֹלֹתָם, אֵלָא שׁוֹכֵר הַקְּב"ה זְכוּת הָאֲבוֹת וְהוֹצִיאָם מִמִּצְרִים אַחֵר
ר"י שְׁנָה.

וְלֹא תִימָא דָּא בְּלַחֲדוּדִי, אֶלֶּא כָּל אֵינּוֹן רַבְרַבִּין דְּמִמֶּנּוּן עַל כָּל
 עֲמִין, כִּד אַתְיִיחֵיב לָהּוּ רְשׁוּתָא וְשְׁלִטְנוּתָא עַל יִשְׂרָאֵל, כְּלָהּוּ
 בְּעָאן דִּישִׁיצוֹן יִשְׂרָאֵל תַּחֲוִיתִיחֵוּ, וְעַל דָּא אֵינּוֹן עֲמִין דִּתְחוֹת
 שׁוּלְטָנִיחֵוּן דְּאֵינּוֹן מִמֶּנּוּ, כְּלָהּוּ גְזִירִין גְּזִירִין לְשִׁיצָאָה לֹון, אֶלֶּא
 דְּקִדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּכֵר טוּרִי עֲלִמָּא וְאַגִּין עֲלִיחֵוּ, וְכִד חֲמָא
 מִשָּׁה דָּא, שָׂרָא לְשַׁבְּחָא לְקִדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר מִי כְּמוֹכָה
 בְּאַלִּים יְהוֹ"ה.

מחוק מדבש

וְלֹא תִימָא דָּא בְּלַחֲדוּדִי ולא תאמר שרק שרו של מצרים חשב לכולת
 את ישראל, אֶלֶּא כָּל אֵינּוֹן רַבְרַבִּין דְּמִמֶּנּוּן עַל כָּל עֲמִין אלא
 כל שרי מעלה הממונים על האומות, כִּד אַתְיִיחֵיב לָהּוּ רְשׁוּתָא וְשְׁלִטְנוּתָא
 עַל יִשְׂרָאֵל כשניתן להם רשות וממשלה על ישראל, כְּלָהּוּ בְּעָאן דִּישִׁיצוֹן
 יִשְׂרָאֵל תַּחֲוִיתִיחֵוּ כולם רוצים שיכלו וישמדו ישראל תחת ממשלתם, וְעַל
 דָּא אֵינּוֹן עֲמִין דִּתְחוֹת שׁוּלְטָנִיחֵוּן דְּאֵינּוֹן מִמֶּנּוּן ועל כן אלו האומות
 שהם תחת ממשלתם של אותם הממונים כְּלָהּוּ גְזִירִין גְּזִירִין לְשִׁיצָאָה
 לֹון כולם גוזרים גזרות להשמיד את ישראל, אֶלֶּא דְּקִדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דְּכֵר טוּרִי עֲלִמָּא וְאַגִּין עֲלִיחֵוּ אלא שהקב"ה זוכר זכות האבות ומגין
 עליהם, וְכִד חֲמָא מִשָּׁה דָּא וכשראה משה איך שהקב"ה מגין ושומר על
 ישראל שָׂרָא לְשַׁבְּחָא לְקִדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא התחיל לשבח להקב"ה וְאָמַר
 מִי כְּמוֹכָה בְּאַלִּים יְהוֹ"ה פי' אלים הם השרים כמו ואת אילי הארץ
 לקח, ור"ל מי כמוך בין השרים שהם מנגידים על ה' ועל משיחו בהיות
 ידם תקיפה, אבל הקב"ה אינו עושה כן עמדם אלא הוא נותן להם שם
 ושארית כדמפרש ואזיל.

כח הימין כופה את שליטת הדינים

בְּשַׁעֲתָא דְּאָרִים יְמִינָא לְעִילָא וְוִי לְהוּ לְתַתָּאי, דְּהָא כָּל סִייעָתָא
 וְכָל בְּרַכָּאן אֶסְתְּלִיקוּ מִנִּיָּהּ, מְנַלָּן, דְּכְתִיב נְטִיתָ יְמִינָךְ
 תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ, מֵאִי נְטִיתָ יְמִינָךְ, כְּתָרְגוּמוֹ אֲרִימַת יְמִינָךְ, מִיד
 תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ, וְכֵד יְמִינָא אֲשַׁתְּכַח, שְׁמָאֲלָא אֲשַׁתְּכַח עֲמִיה,
 וְכִדִּין לֹא שְׁלִטִין דִּינִין בְּעֻלְמָא, מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דִּימִינָא אֲשַׁתְּכַח
 עֲמִיה, וְאִי יְמִינָא אֶסְתְּלִקַּת, הָא שְׁמָאֲלָא אֲזִדְמַנַּת, וְכִדִּין דִּינִין
 מִתְעָרִין בְּעֻלְמָא, וְדִינָא שְׂרִיא בְּכֻלָּא.

מתוך מדבש

מאמר "כח הימין כופה את שליטת הדינים", יבואר בו כי כאשר השו"ת
 מרים כביכול את ימינו למעלה שולטים הדינים, וכשהימין נמצא בתחתונים
 מסכים הדין עם הרחמים.

(מקור המאמר מהר פ"ר בשלח דף טו ע"א, ונציאורינו ככך ה' עמ' תלנו)

בְּשַׁעֲתָא דְּאָרִים יְמִינָא לְעִילָא וְוִי לְהוּ לְתַתָּאי בשעה שהקב"ה מרים את ידו
 למעלה אז אוי להתחתונים, דְּהָא כָּל סִייעָתָא וְכָל בְּרַכָּאן אֶסְתְּלִיקוּ
 מִנִּיָּהּ כי כל סיוע ועזר של הקב"ה וכל הברכות מסתלקים מהם, מְנַלָּן מאין לנו
 זה, דְּכְתִיב נְטִיתָ יְמִינָךְ תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ ומפרש מאי נְטִיתָ יְמִינָךְ, כְּתָרְגוּמוֹ
 אֲרִימַת יְמִינָךְ כשהרמת את יד ימינך למעלה, אז מִיד תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ. אבל וְכֵד
 יְמִינָא אֲשַׁתְּכַח וכשהימין נמצא בתחתונים, אז שְׁמָאֲלָא אֲשַׁתְּכַח עֲמִיה
 השמאל נמצא עמו ומסכים בכל מעשה הימין, וְכִדִּין לֹא שְׁלִטִין דִּינִין בְּעֻלְמָא
 ואז לא שולטים דינים בעולם, מֵאִי טַעְמָא מה הטעם, בְּגִין דִּימִינָא אֲשַׁתְּכַח
 עֲמִיה לפי שהימין נמצא עמו, וְאִי יְמִינָא אֶסְתְּלִקַּת הָא שְׁמָאֲלָא אֲזִדְמַנַּת
 אבל כשהימין מסתלק הרי השמאל מזדמן, וְכִדִּין דִּינִין מִתְעָרִין בְּעֻלְמָא וְדִינָא
 שְׂרִיא בְּכֻלָּא ואז דינים מתעוררים בעולם והדין שורה בכל העולמות.

השי"ת נשבע לארץ שלא יעמידנה בדיון

נְטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ, הָא אֶתְמַר אֲרִימַת יְמִינְךָ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָא אֶתְעֵרוּ בֵּיה חֲבֵרִיָּא, דְּכֵד אָפִיק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַצְרָאֵי מִתִּין מִתְּחוֹת מִיָּא, אָמַר לְאַרְעָא פְּנִיש לֹון בְּגִוּוֹךְ, וְלֹא בָּעָא, עַד דְּאוּשֵׁיט קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְמִינָא לְקַבְּלָהּ וְאוּמִי לָהּ, פְּדִין בְּלַעְתִּינוּן אֲרַעָא, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. אָמַר

מתוך מדבש

מאמר "השי"ת נשבע לארץ שלא יעמידנה בדיון", בו יבואר סוד סירוב הארץ לקבל לקבורה את המצרים שנטבעו בים סוף וסיבת רצון השי"ת שיזכו המצרים לקבורה.

(מקור המאמר זוהר פר' נשלח דף נט ע"ג, ונציאורינו ככך ה עמ' תרס-תרסא)

נְטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ, הָא אֶתְמַר אֲוִנְקִלוֹס מִפְּרֵשׁוּ אֲרִימַת יְמִינְךָ פִּי הִרְיָמוֹת יְמִינְךָ שְׁהִיא מִדַּת הַחֶסֶד וְהִרְחָמִים כְּדִי שֶׁתִּשְׁאָר הַשְּׁמַאל לְבִדָּה שְׁהִיא מִדַּת הַדִּין כְּדִי שֶׁתִּפְעֹל דִּין בַּחֲזָקָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָא אֶתְעֵרוּ בֵּיה חֲבֵרִיָּא הִרִי הֵעִירוּ בֹזֵה הַחֲבֵרִים, דְּכֵד אָפִיק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַצְרָאֵי מִתִּין מִתְּחוֹת מִיָּא שֶׁכְּשֶׁהוּצִיא הַקִּב"ה אֶת הַמִּצְרִים מִתִּים מִתַּחַת הַמַּיִם, אָמַר לְאַרְעָא פְּנִיש לֹון בְּגִוּוֹךְ וְלֹא בָּעָא אִמַּר לְאַרְץ אֲסִפִּי אוֹתָם בַּתּוֹכָךְ וְלֹא רִצְתָהּ, לִפִּי שְׁאִמְרָהּ וּמָה אִם בִּשְׁעָה שֶׁלֹא קִבְּלָתִי אֲלֵא דְמוֹ שֶׁל הַבֵּל, נֹאמַר לִי אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, וְעַכְשִׁיו הִיאךְ אֲנִי יִכְוֹלָה לְקַבֵּל דְּמִן שֶׁל כָּל אֵלֹו אוֹכְלוֹסִין, עַד דְּאוּשֵׁיט קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְמִינָא לְקַבְּלָהּ וְאוּמִי לָהּ פְּדִין בְּלַעְתִּינוּן אֲרַעָא עַד שֶׁהוּשֵׁיט הַקִּב"ה יְמִינוֹ כִּנְגֻדָּה וְנִשְׁבַּע לָהּ שְׁאִינָה מִעֲמִידָה בְּדִין, וְאֵז בִּלְעָתָם הָאֲרֶץ הִדָּא הוּא דְכִתִּיב נְטִיתָ יְמִינְךָ בִּשְׁבֹועָה, וְאֵז תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ, הִנֵּה אֵין הַכּוֹנֵה עַל הָאֲרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה, כִּי אֵיךְ חוֹמֵר עֹכּוֹר כֹּזֵה יִסְרֹב עַל מֹאמֵר בּוֹרְאוֹ, אֲלֵא קֵאִי עַל הָאֲרֶץ הָעֲלִיוֹנָה שְׁהִיא סוֹד הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר מִכַּח הַדִּינִים הַקְּשִׁים שֶׁבָּהּ לֹא רִצְתָה לְקַבֵּלָם, עַד שֶׁהוּשֵׁיט הַקִּב"ה אֶת יְמִינוֹ שְׁהִיא מִדַּת חֶסֶד וְהַשְׁפִּיעַ בָּהּ מִחֲסָדוֹ הַגָּדוֹל וְהַמְתִּיק אֶת דִּינָהּ, וְאֵז בִּלְעָתָם

רַבִּי אֶלְעָזָר, נָטִיתָ יְמִינְךָ לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִשְׁמָאלָא, וּכְדִין אֲתַעְבִּיד
בָּהּ דִּינָא.

נְחִיתָ בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלָּתָּהּ, כְּמָה דְּכָתִיב (מְהִלִּים מִדָּ ד) כִּי יְמִינְךָ
וְזִרְעֶךָ וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי רְצִיתָם, כִּי יְמִינְךָ, דָּא גְדוּלָּהּ.

התפילה כעין עבודת הקרבנות

פְּקוּדָא לְמַבְנֵי מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא, כְּגִוּוֹנָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא דְּלַעֲיָלָא,
כְּמָה דָּאֵת אָמַר מְכוֹן לְשַׁבְתָּךְ פְּעֻלָּתָהּ יְהו"ה, דְּאַצְטְרִיךְ

מתוך מדבש

הארץ התחתונה, כי חפץ ה' לקברם לפי שקבלו את יעקב ובניו בכבוד גדול,
(עי' ילקוט שמעוני פ' שלח אות רנא). אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִשׁ"כ נָטִיתָ יְמִינְךָ פִּירוּשׁוֹ
נָטִיה לַצַּד, דִּהִינּוּ לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִשְׁמָאלָא לְהַפְרִישׁ וּלְהַפְרִיד אֶת הַיָּמִין מִן
הַשְּׂמָאל כְּדִי שֶׁתִּשְׁאֵר הַשְּׂמָאל לְבִדָּה, וּכְדִין אֲתַעְבִּיד בָּהּ דִּינָא וְאִז נַעֲשֶׂה
בָּהֶם דִּין חֶזֶק ע"י הַשְּׂמָאל.

נְחִיתָ בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶה גְּאֻלָּתָּהּ פִּירוּשׁוֹ כְּמָה דְּכָתִיב כִּי לֹא בַחֲרַב יִרְשׁוּ אֶרֶץ
וְזִרְעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִּי יְמִינְךָ וְזִרְעֶךָ וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי רְצִיתָם
הִנֵּה מִשׁ"כ כָּאֵן נְחִיתָ "בְּחֶסֶדְךָ" הוּא מְקַבֵּל לָמָּה דְּכָתִיב כִּי יְמִינְךָ, דָּא
גְּדוּלָּהּ כִּי בֵּין חֶסֶדְךָ וּבֵין יְמִינְךָ הֵם כְּנֶגֶד הַחֶסֶד.

מאמר "התפילה כעין עבודת הקרבנות", יבואר בו גודל מעלת התפילה
וקדושת בית הכנסת שצריך לקנותו וליפתו ברוב פאר והדר.

(מקור המאמר צוהר פר' שלח דף נט ע"ב צרע"מ, וצנזאורינו ככך ה' עמ' מרסג - מרסד)

פְּקוּדָא לְמַבְנֵי מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא כְּגִוּוֹנָא דְּבֵי מִקְדָּשָׁא דְּלַעֲיָלָא מִצְוָה לְבִנּוֹת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַטָּה כְּעִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, כְּמָה דָּאֵת אָמַר

לְמִבְנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא, וּלְצִלָּאָה בְּגוּיָה צְלוּתָא בְּכָל יוֹמָא,
לְמַפְלַח לִיָּה לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּהָא צְלוּתָא אֲקָרִי עֲבוּדָה,
וְהָהוּא בֵּי כְּנֻשְׁתָּא, אֲצִטְרִיךְ לְמִבְנֵי לִיָּה בְּשִׁפּוּרֵי סִגְיָא, וּלְאַתְקִנָּא
לִיָּה בְּכָל תְּקוּנִין, דִּהָא בֵּי כְּנֻשְׁתָּא דְלַתַתָּא, קְיִימָא לְקַבֵּל בֵּי
כְּנֻשְׁתָּא דְלַעִילָא.

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לַתַּתָּא אִיהוּ קָאִים כְּגוֹנוֹנָא דְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ דְּלַעִילָא,
דְּקָאִים דָּא לְקַבֵּל דָּא, וְהָהוּא בֵּי מִקְדָּשָׁא כָּל תְּקוּנוֹי, וְכָל
פּוֹלְחָנוֹי, וְכָל אֵינוֹן מְאֵינוֹן וְשִׁמְשִׁין, כְּלָהוּ אֵינוֹן כְּגוֹנוֹנָא דְּלַעִילָא.

מתוך מדבש

מִכּוּן לְשִׁבְתָּךְ פְּעִלְתָּ יְהוָה שִׁדְרָשׁוּ חז"ל שִׁמְקִדְשׁ שֶׁל מִטָּה מִכּוּן כִּנְגֵד בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וּמִכָּאן לְמַדּוּ הַחֲכָמִים דְּאַצְטְרִיךְ לְמִבְנֵי בֵּי מִקְדָּשָׁא
לְתַתָּא שְׁצִירֵךְ לִבְנוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִטָּה, וּלְצִלָּאָה בְּגוּיָה צְלוּתָא בְּכָל
יוֹמָא וּלְהַתְפַּלֵּל בְּתוֹכָהּ הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם, לְמַפְלַח לִיָּה לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעִבּוֹד לְהַקְבִּי כַּעֲיֵן עֲבוּדַת הַקְּרִבְנוֹת, דִּהָא צְלוּתָא אֲקָרִי עֲבוּדָה כִּי תִפְלָה
נִקְרָאת עֲבוּדָה שֶׁבִּלְבָּב. וְהָהוּא בֵּי כְּנֻשְׁתָּא אֲצִטְרִיךְ לְמִבְנֵי לִיָּה בְּשִׁפּוּרֵי
סִגְיָא וּלְאַתְקִנָּא לִיָּה בְּכָל תְּקוּנִין וְכִמוֹ כֵּן אוֹתוֹ בֵּית הַכִּנְסַת שֶׁנִּבְנָה לְצוּרֵךְ
הַתְּפִלָּה צִירֵךְ לִבְנוֹתָ בְּרוּךְ פֶּאֶר וְיוֹפִי וּלְתַקְּנוֹ בְּכָל תִּיקוּנִים יְפִים, דִּהָא בֵּי
כְּנֻשְׁתָּא דְלַתַתָּא קְיִימָא לְקַבֵּל בֵּי כְּנֻשְׁתָּא דְלַעִילָא כִּי בֵּית הַכִּנְסַת שֶׁלִּמִּטָּה
עוֹמֵד מִכּוּן כִּנְגֵד בֵּית הַכִּנְסַת שֶׁל מַעְלָה, שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת [הַשְׁכִּינָה] הַנִּקְרָאת בֵּית
הַכִּנְסַת לְפִי שֶׁהִיא מִכְנֶסֶת בְּתוֹכָהּ אֶת הָאֲרוֹת סְפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְאֵת נִשְׁמַתָּן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, לִכֵּן כִּמוֹ שֶׁהַמַּלְכוּת מְתוֹקֶנֶת בְּיוֹפִי וּפֶאֶר כִּמ"שׁ כּוֹלֵךְ יִפָּה רַעִיטִי, כִּמוֹ
כֵּן צִירֵךְ לִבְנוֹת אֶת בֵּית הַכִּנְסַת בְּיוֹפִי וּפֶאֶר.

וּמוֹסִיף לְפָרֵשׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לַתַּתָּא אִיהוּ קָאִים כְּגוֹנוֹנָא דְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
דְּלַעִילָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מִטָּה שֶׁהוּא כִּנְגֵד הַמַּלְכוּת, הִרִי הוּא עוֹמֵד
כַּעֲיֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה שֶׁהוּא כִּנְגֵד הַבִּינָה, דְּקָאִים דָּא לְקַבֵּל דָּא לְפִי
שֶׁעוֹמֵד וּמִכּוּן זֶה כִּנְגֵד זֶה, וְהָהוּא בֵּי מִקְדָּשָׁא כָּל תְּקוּנוֹי וְכָל פּוֹלְחָנוֹי

כל אחד מישראל השיג בחכמה ורוח הקודש שרתה בפיו

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיכָל שְׁעָתָא דִּהְיוּ קְיָיִמִין יִשְׂרָאֵל עַל יָמָא
וְהָיוּ אֲמָרֵי שִׁירָתָא, אֲתַגְלִי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַלֵיָּהּ וְכָל
רְתִיכּוּי וְחִילוּי, בְּגִין דִּינִדְעוֹן לְמַלְכִּיהוֹן דְּעֵבֵד לוֹן כָּל אֵינּוֹן נְסִין
וְגִבּוֹרָאן, וְכָל חַד וְחַד יָדַע וְאַסְתַּכֵּל מַה דְּלֹא יָדַעוּ וְאַסְתַּכֵּלוּ
שָׂאָר נְבִיאֵי עֲלָמָא.

מתוך מדבש

וְכָל אֵינּוֹן מְאֵנִין וְשִׁמְשִׁין וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מִטָּה כָּל תִּיקוּנֵינוּ וְכָל עֲבוּדוֹתֵינוּ,
וְכָל אוֹתָם הַכֹּלִים וְהַכֹּהֲנִים הַמְשַׁמְשִׁים בּוֹ, כָּלֵהוּ אֵינּוֹן כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲלֵילָא כּוֹלֵם
הֵם כַּעֲיֵן שֶׁל מַעֲלָה.

מאמר "כל אחד מישראל השיג בחכמה ורוח הקודש שרתה בפיו",
יתבאר בו גודל מעלת ישראל בים סוף והשגותיהם העליונות ובראותם
זיו כבודו של הקב"ה נתעורר בהם התשוקה עד שלא רצו להפרד משם.

(מקור המאמר צוהר פר' נשלח דף ס ע"א, ונציאורינו ככ"ה עמ' תרסו-תרסט)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיכָל שְׁעָתָא דִּהְיוּ קְיָיִמִין יִשְׂרָאֵל עַל יָמָא וְהָיוּ
אֲמָרֵי שִׁירָתָא בְּאוֹתָהּ שַׁעָה שִׁישְׂרָאֵל הָיוּ עוֹמְדִים עַל הַיָּם וְאִמְרוּ הַשִּׁירָה,
אֲתַגְלִי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא עַלֵיָּהּ וְכָל רְתִיכּוּי וְחִילוּי נִגְלָה הַקִּבְ"ה
עֲלֵיהֶם וְכָל מִרְכַּבוֹתָיו וְצַבָּאוֹ, בְּגִין דִּינִדְעוֹן לְמַלְכִּיהוֹן דְּעֵבֵד לוֹן כָּל
אֵינּוֹן נְסִין וְגִבּוֹרָאן כְּדִי שִׁידְעוּ וּיְכִירוּ אֶת מַלְכָּם שַׁעָה לֵהֶם כָּל אוֹתָם
הַנִּסִּים וְהַגְּבוּרוֹת, וְכָל חַד וְחַד יָדַע וְאַסְתַּכֵּל מַה דְּלֹא יָדַעוּ וְאַסְתַּכֵּלוּ
שָׂאָר נְבִיאֵי עֲלָמָא וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יָדַע וְהִסְתַּכֵּל מַה שֶׁלֹּא יָדַעוּ וְהִסְתַּכֵּלוּ
שָׂאָר נְבִיאֵי עוֹלָם.

דאי תימא דלא ידעו ולא אדבקו חכמתא עלאה, מן שירתא דא תחמי דכלהו בחכמתא אסתכלו, וידעו מלין ואמרו, דאי לאו הכי איך אמרו כלהו מלין אחדין דלא סטו אלן מאלין, ומה דאמר דא אמר דא, ולא אקדים מלה דא למלה דא, אלא כלהו בשקולא חדא, ורוחא דקדושא בפומא דכל חד וחד, ומלין אתמרו כלהו כאלו נפקין מפומא חד, אלא ודאי כולהו בחכמתא עלאה אסתכלו, וידעו מלין עלאין, ורוחא דקדשא בפום כל חד וחד.

ואפילו אינון דבמעיי אמהון הוו אמרי שירתא כלהו כחדא, והוו חמאן כלהו מה דלא חמא יחזקאל נביאה, ועל

מתוך מדבש

דאי תימא דלא ידעו ולא אדבקו חכמתא עלאה שאם תאמר שלא היו יודעים ולא השיגו חכמה עליונה, הרי מן שירתא דא תחמי דכלהו בחכמתא אסתכלו וידעו מלין ואמרו, דאי לאו הכי איך אמרו כלהו בחכמה וידעו הדברים, ואחר כך אמרו השירה, דאי לאו הכי איך אמרו כלהו מלין אחדין שאם לא כן איך אמרו כולם דברים אחדים ושוים, דלא סטו אלן מאלין, ומה דאמר דא אמר דא, ולא אקדים מלה דא למלה דא ולא נטו אלו מאלו ומה שאמר זה אמר זה ולא הקדים דיבור זה לדיבור זה, אלא כלהו בשקולא חדא אלא כולם אמרו יחד במשקל אחד, ורוחא דקדושא בפומא דכל חד וחד ורוח הקודש היה שורה בפה של כל אחד ואחד, ומלין כלהו אתמרו כאלו נפקין מפומא חד ודברי השירה נאמרו כאילו יצאו מפה אחד, הרי מכאן ראייה שהשיגו כולם בחכמה וידעו כל מה שאמרו.

(ה"ג הרמ"ק ומה דמיי וצני נמחק), ואמר ואפילו אינון דבמעיי אמהון הוו אמרי שירתא כלהו כחדא ואפילו התינוקות שהיו במעיי אמם היו אומרים שירה כולם כאחד, והוו חמאן כלהו מה דלא חמא יחזקאל נביאה

כָּךְ הוּוּ כָּלְהוּ מִסְתַּכְּלִי כְּאֵלוּ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא, וְכֵד סִימּוֹ
מְלִין כָּלְהוּ מִתְּבַסְמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ, וְתַאֲבִין לְמַחְמִי וּלְאַסְתַּכְּלָא, וְלֹא
הוּוּ בְּעָאן לְנִטְלָא מִתְּמָן מִסְגִּיאֻת תִּיאוּבְתָא.

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא אָמַר מֹשֶׁה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּנִיךְ מִסְגִּיאֻת
תִּיאוּבְתָא לְאַסְתַּכְּלָא כָּךְ לֹא בְּעָאן לְנִטְלָא מִן יָמָא, מָה
עָבַד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶסְתִּים יִקְרִיה לְבַר לְמַדְבָּרָא, וְתִמָּן אֲתַגְּלִי
וְלֹא אֲתַגְּלִי, אָמַר לֹון מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל כִּמָּה זְמַנִּין לְנִטְלָא מִתְּמָן
(וְלֹא בְּעוֹ) זְמַנִּין אָמִינָא לְנִטְלָא מִתְּמָן וְלֹא בְּעִיתוֹן, עַד דִּי אַחְזִי
לֹון זִיו יִקְרָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַדְבָּרָא, וּמִיד הוּוּ תַאֲבִין,

מתוק מדבש

וכולם ראו מה שלא ראה יחזקאל הנביא, וְעַל כָּךְ הוּוּ כָּלְהוּ מִסְתַּכְּלִי כְּאֵלוּ
חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא וְעַל כֵּן כּוֹלֵם הִיוּ מִסְתַּכְּלִים כְּאִילוּ הִיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין,
וְכֵד סִימּוֹ מְלִין כָּלְהוּ מִתְּבַסְמֵן בְּנַפְשֵׁיהוּ וּכְשִׁגְמְרוּ דְּבִרֵּי הַשִּׁירָה הִיוּ
כוֹלֵם מְבוֹשָׁמִים בְּנַפְשָׁם, וְתַאֲבִין לְמַחְמִי וּלְאַסְתַּכְּלָא וְהִיוּ מִתְּאִוִּים לְרֹאוֹת
וּלְהִסְתַּכֵּל עוֹד בְּמִרְאוֹת אֱלֹהִים, וְלֹא הוּוּ בְּעָאן לְנִטְלָא מִתְּמָן מִסְגִּיאֻת
תִּיאוּבְתָא וְלֹא הִיוּ רוֹצִים לִיסַע מִשָּׁם מִחֲמַת גּוֹדֵל הַתְּשׁוּקָה לְהִסְתַּכֵּל.

בַּהֲהִיא שַׁעְתָּא אָמַר מֹשֶׁה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹתָהּ שַׁעָה אָמַר מֹשֶׁה
לְהַקְבִּי, בְּנִיךְ מִסְגִּיאֻת תִּיאוּבְתָא לְאַסְתַּכְּלָא כָּךְ לֹא בְּעָאן
לְנִטְלָא מִן יָמָא בְּנִיךְ מִחֲמַת תְּשׁוּקָתָם הַגְּדוֹלָה לְהִסְתַּכֵּל בְּזִיו כְּבוֹדָךְ אֵינִם
רוֹצִים לְנִסּוֹעַ מִן הֵימָּן, מָה עָבַד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה עָשָׂה הַקְבִּי, אֶסְתִּים
יִקְרִיה לְבַר לְמַדְבָּרָא סֵתָם זִיו כְּבוֹדוֹ לַחוּץ וּנְגִלָה לְצַד הַמַּדְבָּר, וְתִמָּן אֲתַגְּלִי
וְלֹא אֲתַגְּלִי וְשֵׁם נְגִלָה הָאוּר רַק קִצַּת וְלֹא נְגִלָה לְגַמְרִי, כִּי אִם הִיוּ רוֹאִים
בְּעוֹדָם אֲצִל הֵימָּן אֵת זִיו כְּבוֹד ה' בְּגִלּוֹי רַב שֶׁנְּגִלָה בְּמַדְבָּר לֹא הִיוּ נוֹסְעִים מִשָּׁם,
אָמַר לֹון מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל כִּמָּה זְמַנִּין לְנִטְלָא מִתְּמָן וְלֹא בְּעוֹ אָמַר מֹשֶׁה
לְיִשְׂרָאֵל כִּמָּה פַּעֲמִים לְנִסּוֹעַ מִן הֵימָּן וְלֹא רָצוּ, עַד דִּי אַחְזִי לֹון זִיו יִקְרָא
דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַדְבָּרָא וּמִיד הוּוּ תַאֲבִין עַד שֶׁהִרְאָה לָהֶם מֹשֶׁה זִיו

וְלֹא נָטְלוּ עַד דְּאָחִיד בָּהוּ מֹשֶׁה וְאַחֲמִי לֹון זִיו יִקְרָא דְקָדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא בְּמִדְבָּרָא, כְּדִין מְסִיאוֹת תִּיאֻבְתָּא וְרַעוּתָא לְאַסְתְּפִלָּא
 אֲנָטִיל לֹון מֹשֶׁה, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם
 סוּף, וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר, מֵאֵי מִדְבַּר שׁוּר, מִדְבָּרָא דְהוּוּ בְּעָאן
 לְאַסְתְּפִלָּא בִּיה זִיו יִקְרָא דְמִלְפָּא קְדִישָׁא, וְעַל דָּא אֶקְרִי מִדְבַּר
 שׁוּר, אֶסְתְּפִלוּתָא שָׁם.

משה נתעלה בעליונים באמירת השירה

מֹשֶׁה סָלִיק לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא, אֲבָל לֹא אָמַר שִׁירְתָּא פְּשִׁלְמָה

מתוך מדבש

כבודו של הקב"ה שנגלה במדבר ומיד היו מתאווים לנסוע לשם, וְלֹא נָטְלוּ
 עַד דְּאָחִיד בָּהוּ מֹשֶׁה וְאַחֲמִי לֹון זִיו יִקְרָא דְקָדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּמִדְבָּרָא
 וְלֹא נִסְעוּ מִשָּׁם עַד שֶׁאֲחַז בָּהֶם מֹשֶׁה וְהִרְאָה לָהֶם זִיו כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה שֶׁנִּגְלָה
 בַּמִּדְבָּר, כְּדִין מְסִיאוֹת תִּיאֻבְתָּא וְרַעוּתָא לְאַסְתְּפִלָּא אֲנָטִיל לֹון מֹשֶׁה
 אַז עַל יְדֵי רַבּוּי הַתְּשׁוּקָה וְהִרְצוֹן לְהִסְתַּכֵּל הִסִּיעַ אוֹתָם מֹשֶׁה הָדָא הוּא דְכְתִיב
 וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר, מֵאֵי מִדְבַּר
 שׁוּר לְמָה נִקְרָא כֵךְ, אֵלּא עַל שֵׁם מִדְבָּרָא דְהוּוּ בְּעָאן לְאַסְתְּפִלָּא בִּיה זִיו
 יִקְרָא דְמִלְפָּא קְדִישָׁא לְפִי שְׁבֹאוֹתוֹ הַמִּדְבַּר הִיוּ רוֹצִים לְהִסְתַּכֵּל בְּזִיו כְּבוֹד
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בִּ"ה, וְעַל דָּא אֶקְרִי מִדְבַּר שׁוּר וְלֹכֵן נִקְרָא מִדְבַּר שׁוּר שֶׁהוּא
 לִשׁוֹן הַסְתַּכְלוּת, וְהֵינּוּ אֶסְתְּפִלוּתָא שָׁם לְפִי שְׂרָצוֹ לְהִסְתַּכֵּל שָׁם.

מאמר "משה נתעלה בעליונים באמירת השירה", בו יבואר שהשיר
 והשבח של משה רבינו ע"ה בשירה זו היה רק כדי לשבח להקב"ה עצמו.

(מקור המאמר צהר פר' תרומה דף קמ"ד ע"ב, ונציאורינו כרך 1 עמ' 180)

מֹשֶׁה סָלִיק לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא הַשִּׁירָה שֶׁאֵמַר מֹשֶׁה עֲלֶתָה לְמַעְלָה לְזִ"א

מִלְכָּא, וְלֹא הָיָה בָּר נָשׁ דְּסָלִיק בְּשִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה, מִשֶּׁה סָלִיק
 בְּתוֹשְׁבַּחְתִּיהָ לְעִילָא, וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דִּילִיהָ הָיָה לְמִיָּהב תוֹשְׁבַּחְתָּן
 וְהוֹדָאן לְמִלְכָּא עֲלָאָה, דְּשִׁזִּיב לֹון לְיִשְׂרָאֵל וְעֵבִיד לֹון נָסִין
 וּגְבוּרָאן בְּמִצְרִים וְעַל יָמָא.

סוד השירה והשמות הק' שבה

תְּנִיָּא אָמַר רַבִּי אֲבָא, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּאֵינוֹן דְּזָכָאן לְמִיָּמַר
 שִׁירְתָּא דָּא בְּהָאֵי עֲלָמָא, דְּזָכָאן לְמִיָּמַר לָהּ בְּעֲלָמָא

מתוך מדבש

[לבחינת התפארת] ולא למטה למלכות [לשכינה], כי נבואתו היתה מז"א
 [מהתפארת], אֲבָל לָא אָמַר שִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה מִלְכָּא אֲבָל לָא אָמַר שִׁירָה
 כְּשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הָיָה בָּר נָשׁ דְּסָלִיק בְּשִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה וְלֹא הָיָה אָדָם
 שֶׁעָלָה בְּשִׁירָה כְּמוֹ שִׁלְמָה, וּמִפְרָשׁ וְאָמַר כִּי מִשֶּׁה סָלִיק בְּתוֹשְׁבַּחְתִּיהָ לְעִילָא
 מִשֶּׁה עָלָה בְּשִׁבְחוֹ לְמַעַלָּה לְז"א [לבחינת התפארת], אֲבָל וְתוֹשְׁבַּחְתָּא דִּילִיהָ
 הָיָה לְמִיָּהב תוֹשְׁבַּחְתָּן וְהוֹדָאן לְמִלְכָּא עֲלָאָה הַשְׁבַּח שְׁלוֹ הָיָה רַק לַתַּת
 תְּשַׁבְּחוּת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא ז"א - הַקִּבְּ"ה, דְּשִׁזִּיב לֹון לְיִשְׂרָאֵל
 וְעֵבִיד לֹון נָסִין וּגְבוּרָאן בְּמִצְרִים וְעַל יָמָא שֶׁהִצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה לָהֶם
 נִסִּים וּגְבוּרוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם.

מאמר "סוד השירה והשמות הק' שבה", יתבאר בו האיך נבנית השירה,
 דהיינו בכ"ב האותיות הק', ובעשר שמות הוי"ה שבה, והשלימות עם השם
 אדנ"י שבמלכות.

(מקור המאמר נוסף פר' נשלח דף ס ע"ה, וצילוינו כך ה' עמ' מרסו)

תְּנִיָּא אָמַר רַבִּי אֲבָא, זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּאֵינוֹן דְּזָכָאן לְמִיָּמַר שִׁירְתָּא
 דָּא בְּהָאֵי עֲלָמָא אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל אֱלֹוֹ הַזּוֹכִים לומר שירה זו בעולם

דָּאָתִי, וְשִׁירָתָא דָּא אַתְּבְּנִי בְּעֶשְׂרִין וַתְּרִין אַתּוּן קְדִישָׁן גְּלִיפֶן,
וּבְעֶשֶׂר אַמִּירָן, וְכֹלָא אַתְרָשִׁים בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא, וְכֹלָא שְׁלִימוּתָא
דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא.

השירה ממשיכה הברכות העליונות

תָּאנָא, שִׁירָה מְשִׁיךְ בְּרָכָאן מְעִילָא לְתַתָּא, עַד דִּישְׁתַּפְּחוּן בְּרָכָאן
בְּכֻלָּהוּ עַלְמִין, (אמר רבי יוסי, זְמִינִין אֵינוּן יִשְׂרָאֵל לְמִימַר

מתוך מדבש

הזה, דְּזָכָאן לְמִימַר לָהּ בְּעֻלְמָא דָּאָתִי שיזכו לאמרה לעולם הבא, כי מש"כ
ויאמרו היינו בעולם הזה, לאמר היינו לעולם הבא, וְשִׁירָתָא דָּא אַתְּבְּנִי
בְּעֶשְׂרִין וַתְּרִין אַתּוּן קְדִישָׁן גְּלִיפֶן ושירה זו נבנית בכ"ב אותיות הקדושות
החקוקות, כי נמצאות בה כל הכ"ב אותיות, וּבְעֶשֶׂר אַמִּירָן ובעשרה מאמרות
כנגד העשרה שמות הוי"ה שבה, וְכֹלָא אַתְרָשִׁים בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא והכול
נרשמת ונחקקת בשם הקדוש הוי"ה שבז"א [שבתפארת], וְכֹלָא שְׁלִימוּתָא
דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא והכל נעשה שלימות של שם הקדוש אדנ"י שבמלכות, כי
מת"ת [מבחינת התפארת - הקב"ה] ירדה השלימות ונחקקה במלכות [בהשכינה],
ומשם נתפשטה השלימות עד למטה ועי"ז זכו ישראל לחכמה ואמרו שירה יחד
כולם כאחד כדמפרש רבי שמעון להלן.

מאמר "השירה ממשיכה הברכות העליונות", בו יתבאר גודל כח השירה
והשפעתה בעליונים.

(מקור המאמר צוהר פר' וילך דף רפז ע"א, ונציאורינו כך טו עמ' שטט)

תָּאנָא, שִׁירָה מְשִׁיךְ בְּרָכָאן מְעִילָא לְתַתָּא למדנו, כי השירה ששרים
להקב"ה ממשיך ברכות מלמעלה למטה, עַד דִּישְׁתַּפְּחוּן בְּרָכָאן
בְּכֻלָּהוּ עַלְמִין עד שנמצאות ברכות בכל העולמות, כי על ידי השירה

שִׁירְתָּא שְׁלִימָתָא, שִׁירָה דְּכָלִּיל כָּל שְׁאָר שִׁירִין, הָדָא הוּא דְּכָתִיב
(ישעיה יב ד) וְאַמְרָתֶם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדּוּ לַיהוָה קָרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו).

התפלות מתקבלות בזכות השירה

בְּעֵי בַר נָשׁ לְשַׁבְּחָא לֵיהּ לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר, בְּגִין
דְּאִיהוּ אֲתַרְעֵי בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחָן, וּמֵאן דִּידַע לְשַׁבְּחָא
לֵיהּ לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּדָקָא יָאוּת, קַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָבִיל
צְלוֹתֶיהּ וְשׁוּיב לֵיהּ.

מתוך מדבש

שהמלכות [השכינה] משוררת לז"א [להתפארת] ומעלה מ"ן [תשוקת והתעוררות
התחתונים] אליו, ונעשה יחוד עליון, ועל ידי זה נמשך שפע לכל העולמות
התחתונים.

מאמר "התפילות מתקבלות בזכות השירה", יבואר בו שהשירה רוצה
בשירות ותשבחות של ישראל, שהם סגולה לקבלת התפילות.

(מקור המאמר חסר פר' ושלם דף קעט ע"ב, ונציאונו כך ג עמ' תלנ)

בְּעֵי בַר נָשׁ לְשַׁבְּחָא לֵיהּ לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר צִרִיךְ הָאָדָם תָּמִיד
לִשְׁבַח לַהֲקַב"ה, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲתַרְעֵי בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחָן לְפִי שֶׁהוּא
רוֹצֵה בִּשְׁיִירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּמֵאן דִּידַע לְשַׁבְּחָא לֵיהּ לְקַדְּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא פְּדָקָא יָאוּת וּמִי שִׁיּוּדַע לִשְׁבַח לַהֲקַב"ה כְּרָאוּי, קַדְּשָׁא בְּרִיךְ
הוּא קָבִיל צְלוֹתֶיהּ וְשׁוּיב לֵיהּ הֲקַב"ה מִקְבֵּל תְּפִלָּתוֹ וּמִצִּיל אוֹתוֹ.

הזרתו מגן לנו!

הסגולה והשמירה המובהקת ביותר!

23 כרכים מפוארים של

"הזהר הקדוש" ע"פ "מתוך מדבש"

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל
ושם לעצמו למטרה להנגיש את ספר הזהר לכל יהודי.

קיים בפורמט רגיל 24/17 ס"מ - בינוני 17/12 ס"מ - כיס 16.5/11.5

משלוחים חינם עד הבית לכל חלקי הארץ

1800-350-330 מוקד
הזמנות:

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות